



מ"ת 40408/02/20 - יוחאי סויסה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 40408-02-20 מדינת ישראל נ' סויסה(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 2019\548240

בפני כבוד השופט ביאלין אלעזר
המבקש יוחאי סויסה (עציר)
נגד
המשיבה מדינת ישראל

החלטה

השתלשלות והבקשה לעיון חוזר

1. לפניי בקשה לעיון חוזר על החלטת בית המשפט זה מיום 23.02.20 במסגרתה הורה בית המשפט על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו.
2. נגד המבקש ונגד אדם אחר, פנחס כהן, הוגש לבית המשפט כתב אישום בו מואשמים השניים בעבירה של סחר בסמים מסוכנים, לפי סעיפים 13 ו- 19 א' לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973. בד בבד עם הגשת כתוב האישום הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים.
3. על פי העובדות המתוארות בכתב האישום ביום 19.12.19 פנה סוכן משטרה לנאסר אבו אלהוא (להלן: "נאסר") וביקש ממנו לרכוש 20 גרם קוקאין. נאסר נעתר לבקשה, ולאחר תיאום טלפוני בין נאסר למבקש, נסעו נאסר והסוכן המשטרתי לכתובת מגוריו של המבקש, משם לקח נאסר 19.3 גרם ומכר אותו לסוכן תמורת 8,000 ₪.
4. המבקש ונאסר 2 כפרו בקיומן של ראיות לכאורה ובעבירות שיוחסו להם בכתב האישום. ביום 23.02.20 נתנה החלטה על ידי חברי כב' השופט י. צימרמן אשר קבע כי יש ראיות לכאורה נגד שני הנאשמים, ואולם קיים כרסום משמעותי בחומר הראיות נגד המבקש נוכח בעיות אמינות שניתן היה לאתר על פני הראיות הנוגעות להודעותיו של נאסר וכן בעקבות מחדלי חקירה וחוסרים דוגמת אי עריכת בדיקת ט"א. יחד עם זאת, נקבע בהחלטה האמורה כי עדין קיימת תשתית ראייתית לכאורה ונוכח העבר הפלילי המכביד של המבקש בעבירות של סחר בסמים, מצא שיש להורות על הפנייתו לקבלת תסקיר בעניינו.



5. ביום 19.03.20 הגיש שירות המבחן את התסקיר בעניינו של המבקש, אשר בסיכומו המליץ שירות המבחן, תוך התייחסות למכלול הנסיבות, על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים.

6. ביום 25.03.20 התקיים דיון בפני בית המשפט, אשר נעתר לבקשת המשיבה והורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המתנהלים כנגדו.

7. על החלטה זו, הגיש המבקש ערר לבית המשפט המחוזי בירושלים. ביום 30.3.20 במסגרת עמ"ת 48546-03-20 (כב' השופט אריה רומנוב) קבע בית המשפט המחוזי כי המבקש יעצר בפיקוח אלקטרוני.

8. ביום 5.8.20 הוגשה בקשה לעיון חוזר להקלה בתנאים ולביטול הפיקוח האלקטרוני נוכח חלוף הזמן והעדר הפרות. ביום 23.08.20 דחתה חברתי כב' השופטת קרן מילר את הבקשה, וביום 1.9.20 קבעה כב' השופטת חנה לומפ במסגרת עמ"ת 61881-08-20 כי יש להזמין תסקיר בטרם מתן החלטה.

9. ביום 11.10.20 הוגש תסקיר נוסף של שירות המבחן בעניינו של המבקש, בו תוארו מספר הפרות של הפיקוח על ידי המבקש וכן תפקוד בעייתי של המפקחת העיקרית. בהתאם לכך, הבקשה לעיון חוזר נדחתה.

10. ביום 21.12.20 הוגש תסקיר נוסף, אגב בקשה חדשה לעיון חוזר, אשר העלה המשך תפקוד בעייתי של המבקש הכולל הפרות נוספות וכן שימוע אצל הממונה על הפיקוח. כמו כן, מהתסקיר עלה כי חלה התרופפות משמעותית הן אצל המבקש והן אצל המפקחות נוכח חלוף הזמן, קשיים משמעותיים הנוגעים לצרכים רפואיים ונוכח קושי של המפקחות לסייע למבקש במהלך שעות היממה. בסופו של התסקיר ולנוכח אי שיתוף פעולה מצד המבקש להשתלב בטיפול יומי, סבר שירות המבחן כי יש להורות על השבתו למעצר עד תום ההליכים.

11. ביום 06.01.21 התקיים דיון בפני חברי, כב' השופט ד.ש. גבאי ריכטר בו עדכנו הצדדים כי המשפט מתעכב בשל הקושי להביא את נאסר לעדות. הסנגור טען בדיון כי לנוכח חלוף הזמן ושינוי במסכת הראיות לזכות הנאשם יש להורות על שחרורו וכי המאשימה סברה מנגד, כי יש מקום להורות על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים לנוכח הפרות שבאו לידי ביטוי בתסקיר שירות המבחן השלילי. בו ביום הורה בית המשפט על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים. ערר שהוגש על החלטה זו נדחה.

12. מכאן הבקשה לעיון חוזר שבפניי.

13. ביום 10.03.21 הגיש המבקש בקשה נוספת לעיון חוזר, תוך שהוא מגולל את השתלשלות האירועים בתיק והחלטות בית המשפט השונות. במוקד טענותיו של הסנגור בבקשה זו, חלופת מעצר אחרת המרוחקת מאזור ירושלים ושיש בה כדי לתת מענה הולם לחשש שהביע בית המשפט לגבי קיום תנאי המעצר. לטעמו



של הסנגור, חלופה זו אפשרית גם עם פיקוח אלקטרוני. מנגד סברה המשיבה בתגובתה מיום 17.03.21, כי בהינתן השלב במשפט אין מקום לבחון כעת שוב את החלטת המעצר ואילו לא בקשת הדחייה של המבקש, ההליך כבר היה לפני מתן הכרעת דין. מעבר לאמור, ציינה המשיבה כי חלופת מעצר אינה יכולה לאיין את המסוכנות שעולה מהמבקש, ובהקשר זה העלתה המשיבה כי שירות המבחן אף הציע למשיב להשתלב בקהילה טיפולית והאחרון סירב. בדיון שהתקיים בפניי, הצדדים שבו והעלו את טענותיהם כפי שהוצגו בבקשה ובתגובה לבקשה, אלא שב"כ המבקש העלה טענות נוספות בייחס לכרסום ראייתי משמעותי לנוכח עדותו של נאסר בתיק העיקרי. לטענתו כרסום זה, יש בו כדי להביא לשחרורו לחלופת מעצר. נוכח טענות אלה נדרשתי לחומר הראיות הגולמי שהוגש כמוצג בתיק העיקרי ולעדויות של נאסר בבית המשפט.

דין והכרעה:

14. לאחר עיון בחומר הראיות ובעדויות שנשמעו בתיק העיקרי, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לעיון חוזר להידחות. כפי שיפורט בהמשך, איננו סבור שמארג הראיות השתנה באופן משמעותי כפי שהגדירה פסיקת בית המשפט העליון באופן שמצדיק התערבות בהחלטת בית משפט זה מיום 6.1.21.

15. אני ער לעובדה כי בית משפט זה (כב' השופט י. צימרמן) קבע כבר כי קיים כרסום ראייתי לכתחילה. קביעתו עומדת בעינה. לפיכך, השאלה שעומדת עתה בפניי היא האם מאז אותה החלטה בדבר חולשה ראייתית, חל שינוי ראייתי משמעותי נוסף. התשובה לכך, היא בשלילה. חרף חזרתו של נאסר מהפללת המבקש בעדותו בבית המשפט - התשתית הראייתית שעמדה בבסיס ההחלטות קודמות, עדיין בעינה עומדת. התשתית הראייתית, המורכבת מראיות ישירות ונסיבתיות מבססות - ברף הנדרש לראיות לכאורה גם אם בעוצמה חלשה מטיבן של ראיות נסיבתיות כפי שכבר נקבע - את העובדות הבאות: נאסר והסוכן נסעו יחדיו לכתובת ביתו של המבקש (ראו הודעות ועדות הסוכן), נאסר התקשר למבקש ולנאשם 2 במהלך הנסיעה ובטרם הבאת הסמים (פלטי שיחות הטלפון בין נאסר לנאשם 2 ולמבקש וכן תמלול שיחות ההקלטה בתוך רכב הסוכן), בשיחות הטלפון הנאשם 2 מפנה את נאסר לביתו של המבקש (תמלול הקלטה ברכב הסוכן ופלטי ההתקשרות בין הנאשם 2 למבקש והסוכן בהתאמה), העובדה שנאסר יצא מרכב הסוכן עת הגיעו לכתובת מגוריו של המבקש וחזר עם הסמים שמסר לסוכן בתמורה לסכום הכסף (תמלול הקלטה וכן דוחות עוקבים ועצם תפיסת הסם). ברור שבית המשפט אשר שמע את העדויות בתיק העיקרי יצטרך לתת את המשקל הראוי בייחס לכל אחת מהראיות שהובאו בפניו. כך גם בית המשפט בתיק העיקרי ייתן דעתו בייחס להתנהלות שבאי העברת חומרי חקירה, ככל שכך אכן היה. עם זאת, לצורך הדיון שבפניי, אני סבור שניתן להסיק עובדות אלה אך מהראיות האובייקטיביות ומבלי להתבסס יתר על המידה על גירסתו של נאסר, ממנה חזר בו בעדותו בבית משפט והוכרז כעד עוין (עמ' 23 לפרוטוקול בתיק העיקרי).

16. חזרתי ועיינתי בהודעותיו של נאסר ובעדותו בבית המשפט ואכן נאסר חזר בו מעדות מפלילה שמסר בחקירותיו במשטרה, אלא שעניין זה לא היה מפתיע ובמידה מסוימת אף היה צפוי לאור גירסתו במשטרה וקשריו עם המבקש והנאשם 2, כפי שהוא מספר על כך לסוכן לפי תומו (ראו תמלול הקלטה). כך גם נוכח העדר נכונות להתעמת עם המבקש כבר בחקירה במשטרה (ראו למשל הודעת נאסר מיום 5.2.21).



שורות 1-6).

17.הלכה הפסוקה היא כי על נאשם הטוען לכרסום ראייתי, בשלב שמיעת הראיות, להראות כי בתשתית הראייתית חל "מהפך ראייתי" או "כרסום מהותי משמעותי" באופן שמוטט את ראיות התביעה והפך את הקערה על פיה (בש"פ 8216/13 **אוחיון נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] פסקה 7 והאסמכתאות הנזכרות שם (30.1.14); בש"פ 669/16 **זידאן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] פסקה 8 והאסמכתאות המוזכרות שם (28.02.16); בש"פ 895/16 **מדינת ישראל נ' מיוסט** [פורסם בנבו], (21.2.16). בבש"פ 3409/18 **יצחק בריל נ' מדינת ישראל**, הועלתה טענה דומה ביחס לחזרתו של עד מעדותו וכי חזרה זו ממוטטת את התשתית הראייתית בתיק. בהתאם לכך נקבע כי "ואולם, כבר קבע בית משפט זה כי אין די בחזרתו של עד כשלעצמה, ובכלל זה אף עד עיקרי בתיק, מעדותו המקורית, על מנת להוות "כרסום מהותי" בתשתית הראייתית". כך נקבע גם בבש"פ 8502/20 **פואד קרנאוי נ' מדינת ישראל**, שם הועלתה טענה דומה ביחס להסתמכות התביעה לדברי הסוכן (פיסקה 12).

18.משקבעתי שאין שינוי ראייתי משמעותי, אפנה עתה אל חלופת המעצר שהוצעה. חלופת המעצר אותה מציע המבקש - מעצר באיזוק בפיקוח אנושי בודד בביתה של חברתו ברמת גן, אינה ראויה ואינה מספיקה. מפקחת יחידה, ככל שתהיה סמכותית, איננה יכולה לעמוד לבדה במלאכת הפיקוח ובוודאי כאשר מושא הפיקוח הוא אדם בעל עבר פלילי. הימצאות עצור בפיקוח עם מפקח בודד, טומן בחובו קשיים הנחזים מבעוד מועד. לכל אלו יש להוסיף את עברו הפלילי המכביד של המבקש כאמור, שימוש בסמים בעודו מנהל את משפטו וכן הפרותיו החוזרות והנשנות של המבקש כפי שתועדו בתסקירי המבחן השונים שהוגשו לבית המשפט.

19.אציין עוד, כי מאז התקיים הדיון בפניי, הליך שמיעת הראיות בתיק העיקרי הגיע לסיומו, נשמעו סיכומים ואף נקבע מועד להכרעת דין.

20.נוכח הטעמים שפורטו לעיל, אני דוחה את הבקשה לעיון חוזר.

ניתנה היום, כ"א אייר תשפ"א, 03 מאי 2021, בהעדר
הצדדים.